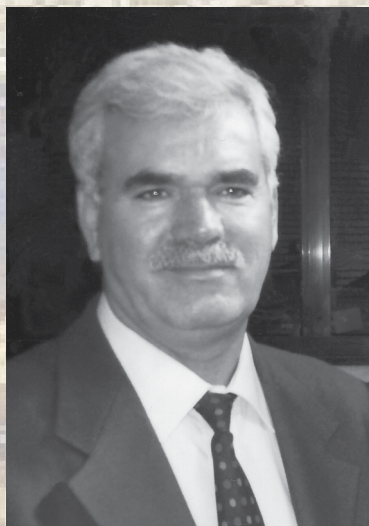

شاهنامەى حەقىقەت يان "نەحقاىى حەق و كوچى كوردى"

"مىژووى ھۆنراوۋى پىرانى نەھلى حەق"
شاكارى حاجى نەمەت-اللەى جىيەن ناۋاى موكرى

ھۆيەندەھەى: فوئاد عەبدولرەھمان

دەرەنگەر بە دەستنوس گۆراۋە بۇ (شاهنامەى حەقىقەت). بىگومان ئەمەش ئەو راستىيە دەردەخا، كە حاجى نەمەت-اللەى موكرى، ۋەك د. محمد موكرى دەلى: "بۇ دانانى كىتەبەكەى بە تەۋاۋى لە ژىر كارتىكرەنى خويەندەھەى نووسىن دەفتەرى گۆرانى و شىعرى كوردىدا بوۋە، ھەر لەبەر ئەۋەشە، كە زمانى ھەلبەستەكانى شىۋەزمانى گۆرانى - كرمانشايىيە، ئىنجا فارسىيە، رەنگە ناۋىشانى (شاهنامەى حەقىقەت) كەسئ نووسىيەتتى، كە فارسى عەلى ئىلاھى بوۋىي، ياخود كوردى بوۋىي، بەلام لە ژىر كارتىكرەنى زمانى فارسىدا بوۋىي.

حاجى نور عەلى ئىلاھى لە بىرەۋەرىيەكىدا، كە بۆتە پىشەكىي (شاهنامەى حەقىقەت) سەبارەت بەم كىتەبە، كە ناۋىشانىكى تىر نووسىۋە، كە (احقاق الحق و كوچى كوردى)يە، دەلى: "لە راستىدا ھەردووكيان ناۋىشانى يەك كىتەب، ئەگەر ھاتو لە ھەر جىگايەكدا بە جوړى ناۋىشان ھەيى." ھەروەھا دەلى: "شاهنامەش راستە، چونكە مىژوۋى دانانى ئەو ناۋىشانە دەرەنگەر لە مىژوۋى ناۋىشانى كوچى كوردى. كەۋاتە، ۋەكو لەم قەسەيەى حاجى نور عەلى ئىلاھى دەردەكەۋى، كە ناۋىشانى كىتەبەكە يەكەمجار (احقاق الحق و كوچى كوردى) بوۋە، سەردەمىكى

رێبازی ئه‌هلی مه‌ق:

ئه‌م رێبازه، یه‌کێکه‌ له‌ ولقه‌ ئایینیانه‌ی به‌ستراوه‌ به‌ ئایینی ئیسلامه‌وه‌ به‌ گشتی و چه‌ند مه‌زه‌به‌ییکی ئایینییه‌وه‌ به‌ تایبه‌تی، وه‌ک شیعه‌، عه‌لی ئیلاهی، ئیسماعیلی، باتنی و یه‌زیدی. به‌لام میژینه‌ی ئه‌م رێبازه‌ ره‌گو ریشه‌ی بیرو برۆی ئایینیانه‌ی له‌و قوولتیه‌، که‌ له‌ سه‌رده‌می داهاتنی ئیسلامه‌وه‌ ده‌ستی پێکردبێ، که‌ به‌ تایبه‌تی له‌ ناوچه‌کانی کوردستاندا سه‌ری هه‌ڵداوه‌ و گه‌شه‌ی کردووه‌ و بۆ ناوچه‌کانی تر بڵاوبووه‌ته‌وه‌ ۱.

به‌ پێی که‌شو دابونه‌ریتی پێڕه‌وه‌کانی ئه‌و رێبازه‌ ئایینییه‌ ده‌رده‌که‌وێ، که‌ له‌ ناوچه‌کانی کوردستاندا، له‌ سه‌رده‌می ساسانییه‌کان، له‌ ئێراندا چه‌ند ئایینیکی کۆن هه‌بووه‌، که‌ ره‌نگه‌ به‌رده‌وامی ئایینی زه‌رده‌شتی بووبن، به‌ تایبه‌تی به‌ جوړیکی نه‌ینی که‌شو سرووتیان پارێزراوه‌ و ماریفه‌ته‌کانی ئه‌و ئایینه‌، جگه‌ له‌ پیرانیان، بۆ نوێژو نزاکردن به‌ خه‌لکی هه‌ر په‌مه‌ک نه‌دراوه‌، که‌ ئه‌وه‌ش ریشه‌ی ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ ئه‌و که‌شو دابونه‌ریته‌ ئایینییه‌ داخراوه‌ی، که‌ موغه‌کان (مه‌گۆس) ۲ پێڕه‌ویان کردووه‌ و له‌ ئۆجاخه‌کانیاندا (ئاته‌شگه‌ده‌) ۳ به‌ولاوه‌ زیاتر بڵاونه‌بوته‌وه‌. دیاره‌ هه‌ر به‌و مه‌به‌سته‌ بووه‌، وه‌کو میژوو ده‌یسه‌لمێنێ، ئه‌و موغانه‌ ماریفه‌ته‌ ئایینییه‌که‌ له‌ نیو ده‌ستی خۆیاندا بێو ده‌سه‌لاتی ئایینی و رامیاری خۆیان پێسه‌لمێن به‌سه‌ر خه‌لکی هه‌ر په‌مه‌کدا. ئه‌م بۆچوونه‌ زۆر له‌ میژوونوسان رایان له‌سه‌ر بووه‌.

له‌ سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچیدا مرقۆی به‌ ناوی (موباره‌ک شاه)، که‌ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ نازناوی (شاه خۆشین) ی لێنراوه‌، کۆری (مظهرالله) بووه‌ و دایکی ناوی (جه‌لاله‌) بووه‌. له‌ نیو خه‌یله‌کانی (لوړ) دا ده‌رکه‌وتوووه‌ ئایینی ئه‌هلی حه‌قی له‌ نیوان به‌شی له‌ خه‌لکی (لوړستان) دا بڵاوکردۆته‌وه‌.

له‌ سه‌ده‌ی هه‌شته‌می کۆچیدا، ناوچه‌ کوردنشینه‌کان له‌ نیوان فارسه‌کانی ئێران و عه‌ربه‌کانی عیراقد، سوڵتان ئیسحاق (سوڵتان سوهاک) ۴ توانیویه‌تی رێبازی ئایینی ئه‌هلی حه‌ق په‌ره‌پێدا و بڵاوی بکاته‌وه‌ له‌ ناوچه‌کانی هه‌ورامان و جوانرۆ و گۆران و کیوه‌کانی داله‌ویدا و چه‌ند که‌سانێ له‌ کورده‌کانی به‌رزنج و دیهاته‌کانی شاره‌زووری

کردووه‌ به‌ پیرانی ئه‌و رێبازه‌و له‌ جێگایه‌کدا، که‌ به‌ ناوی (په‌ردیوه‌ر) بووه‌، له‌ (هه‌ورامان)، نزیکێ دێی (شیخان) له‌ باکووری پووباری (سیروان)، جێنزرگه‌ی ئایینی و ته‌کیه‌ی داناوه‌.

هه‌لبه‌ت (سوڵتان سوهاک) هه‌ولێ ئه‌وه‌شی داوه‌ له‌ نیوان خه‌لکیکی زۆر له‌ خه‌یله‌کییه‌کانی ئه‌و ناوچانه‌ ماریفه‌ته‌کانی رێبازی ئه‌هلی حه‌ق به‌ نه‌ینی بڵاوبکاته‌وه‌. ئیتر له‌ پاش (سوڵتان سوهاک) که‌سانی تر به‌ ناوی ئه‌هلی حه‌ق په‌یدابوون و ئه‌و رێبازه‌ ئایینییه‌یان به‌ هه‌مان دابونه‌ریت و که‌شو نزا پێڕه‌وکردووه‌. ئه‌و رێبازه‌ پاشان له‌ ئازربایجان و سه‌رده‌میکیش له‌ به‌غدا له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی میرو شازاده‌کانی (قه‌ره‌قۆینلو) ه‌ بڵاوبۆته‌وه‌ و پیرو مۆریدیان زۆر بوون.

له‌ راستیدا یه‌کێک له‌ مه‌لبه‌نده‌ گه‌وره‌کانی پێڕه‌وکارانی ئایینی ئه‌هلی حه‌ق رۆژئاوای ئێران و ناوچه‌ی کرماشان (کرمانشاهان) بووه‌، به‌ تایبه‌تی (قه‌سری شیرین، سه‌رپێل، ناوچه‌کانی زه‌هاو، ماهیده‌شت، که‌ره‌ند، بیوه‌نیج، هوله‌یلان و به‌شی له‌ (که‌له‌وێ، زه‌نگنه‌کانی که‌ندۆله‌، خه‌یله‌ جه‌لاله‌وه‌ند، عوسمانه‌وه‌ند) بوون به‌ ئه‌هلی حه‌ق. له‌ نیو خه‌یله‌کانی (لوړستان) یشدا، له‌ سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچیدا له‌ ناوچه‌کانی (دیلفان و پشتکۆ) و له‌ نیو عه‌شیره‌ته‌کانی (له‌ک) دا هه‌ر هه‌یه‌. له‌ نیو عه‌شیره‌ته‌کانی تری ئێراندا، به‌ تایبه‌تی فارسه‌کانی شیراز و ئازربایجان (ته‌وریز و مه‌راغه) و له‌ ده‌وریه‌ری قه‌زوین و له‌ (تاران) گونده‌کانی (هه‌شتگرد و هه‌رامین) ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ ئه‌هلی حه‌ق هه‌ن. له‌ به‌شی کوردستانی عیراقیشدا ئه‌مڕۆ له‌ شاره‌کانی سلێمانی و که‌رکو و موسل و خانه‌قی، هه‌روه‌ها له‌ شاری به‌غدا زۆر له‌ خه‌یزانی ئه‌هلی حه‌ق هه‌ن. له‌ ناوچه‌کانی باکووری کوردستانیشدا، به‌شی کوردستانی تورکیا، ئه‌هلی حه‌ق هه‌ن.

بیگومان، کۆنترین سه‌رچاوه‌کان ده‌رباره‌ی رێبازی ئایینی ئه‌هلی حه‌ق ئه‌و ده‌قه‌ نووسراوه‌ - ده‌ستنوسه‌ کۆنه‌کان - که‌ هه‌ر هه‌موویان به‌ زمانی کوردی - دیالیکتی لوړی - و شیوه‌زمانی گۆرانی ۶ گۆن و زازاو گه‌ویش و سه‌یدی، که‌ لقیکه‌ له‌ شیوه‌زمانه‌کانی هه‌ورامانی له‌وێ، نووسراون ۷. هه‌ندیکیشیان به‌

ئەھلى حەق ھەلەھە، باشتەر وایە بگوترى یارسان. “ئەوھى شایانی باسە، د. گۆلموړادى دەلّی: “لە نۆو یارسانییەکاندا، جگە لە کورد تورکمان و ئازەریش ھەن. “دەلّی: “ژمارەى ئەم یارسانییانە نزیکى چوار ملیۆن دەبنو لە عیراقو لە ئێرانو لە ولاتانی تریشدا وەک پەناھەندە ھەن. “دەلّی: “ئەم یارسانییانە، نە سونینو نە شیعینو نە عەلەوین، کە ناوی (یا عەلى) دەھێنن، مەبەستیان (عەلى کوپى ئەبى تالب نىیەو ھىچ عەلىیەکی تر نییە، بەلکە مەبەستیان لە عەلى، یەزدانی بلّندە”.

د. محمد موکری دەلّی: تایەفەى ئەھلى حەق نەژادیان دەگەرێتەوھە بۆ ئایینی سانسکریتی بەلام بە شیۆھەکی پیشکەوتووترو تایبەتمەندیی بیری ئێرانى کۆن، چونکە زۆر لە دابونەریتی ئێرانى تیدا کۆبۆتەوھە. باشتەر سیمای پێبازی عیرفانى شیعیشى گرتووه، بەلام لەگەڵ ئەمانەشدا لەو پەرگە پەرمزییە ھەرمزییە - عیرفانییە لای نەداو، کە کەشى ئەفسانەییو پارزو پەنھانی لەلا پارێزراو، بۆ نموونە: سەبارەت بە دابوونی جیھانى پوچو جیھانى گەردوون، دەلّین: بەر لەوھى ئەم دوو جیھانە دای، خوداش (یەزدانىش) نەبوو، لە (شاهنامەى حەقیقەت)دا ھاتوو، کە نە زەمینو نە ئاسمانو نە گەردوونو نە ھىچ شتیک، نە تەختو نە تابلۆو نە پەیفو نە فەلەکو نە بەھەشتو نە دۆزەخو نە فریشتەو نە مەلائیکەتو نە ئەستێرەو نە خۆرو نە مانگ نەبوو، تەنھا گەوھرى (یا) ھەبوو، تەنھا (یا) حەق بوو، جیگەى لە مرواریدا بوو. مروارى لە قاوغیدا بوو و قاوغى مروارى لە بنى دەریا بوو و دەریا شەپۆلەکانى ھەموو شوپێنیکى گرتۆتەو، لە دیوانى شیعرەکانى شێخ ئەمیردا روونکردنەو بە دەق ھاتوو، کە: “کاتى یەزدانم ھیشتا (یا) بوو، نە زەمین ھەبوو و نە ئاسمانو نە ھەسارەو نە دەنگى ئادەمیزادى، ئەوساتە یەزدان مەلّی بوو دوو بالّی ھەبوو لە زێر، پاشان ھاتوو و خۆى ھاویشتۆتە نۆو نقیمیکى بێگەردەو، ئینجا کە خۆى لە نۆو قاوغى مرواریدا بینو، کە بە تەنھا لە نۆو دەریای پەنھاندا بوو. پاشان کە خۆى دیو تەنیا بوو، کەوتۆتە داھێنانى کۆیلە دلسۆزەکانى، کە پەیمانى لەگەڵدا بەستوون و ئیتر ھەنگاوى بۆ پێشەو ناونەو لە قاوغى مروارى چۆتە دەرەو.

زمانى فارسى تیکەل بە شیۆھەزمانى کرمنشایى و گۆرانو ھۆرامانى و تەنەت ئازربایجانیش نووسراون، ھەلبەت ئەو شیۆھەزمانەش سەرچاوەکەیان، کە زمانى کوردییە، تاکو ئەم سەردەمانەى دواییش لە ھەموو رۆژئاوای ئێراندا، لە باکوورى رۆژئاوای ئێرانو بەرەوخواز، تاکو نزیکى رووبارى (قاروون)، قسەى پێکراو و دەستنووسى ئاخوتنى دابونەریتى ئایینیو ماریفەتەکانى پێبازی ئەھلى حەقو ھەلبەستو ھۆنراوەکانیان پێنووسراو تەو، بەلام بە ھۆى سەپاندنى دەسەلاتى پامیاریو ئابووری شاهەکانى ئێران، بەتایبەتى قەلەمپەوى ئەو زمانەى بواری تەسکتربۆتەو زۆربەى خەلکى ئەو زمانەى ماریفەتەکانى ئەو پێبازە ئایینیى پێنووسراو تەو، رۆژ دواى رۆژ کەمتر بەکاریانھێناو و زمانى فارسییان بەسەردا زالکراو. ئیدی زمانى ئایینی ئەھلى حەق بەلای خەلکى ئاساییەو قورسو گران بوو و وشەو زاراوھى نامۆ بوو و وەکو بیرو باوھە نەتییەکە بەشى لە زمانەکەشى وەکو نەتینی لێھاتوو.

یارسان YARSAN:

ئەم وشە، پێکھاتەى (یار) و (سان)ە، لە ھەرھەنگى کوردیو فارسیدا یەک شتن، (یار) بە واتای ھاوێژ، یان خۆشەویست، یان دلدار، یان بەرپێز دى، بەلام (سان)، کە زیاتر لە شیۆھەزمانى گۆرانو پەھلەویدا بەکارھاتوو، بە واتای شاھ، یاخود سولتان دى. بە پێى نامەى سەرنجام، وشەى (یارسان) ناوی ئەو کەسانە بوو، کە بوونەتە موریدی سولتان سوھاک، ئەو موریدانەش باوھەریان وا بوو، کە سولتان سوھاک پوچى حەقى تیادا بەرجەستە بوو، بۆیە دانراو بە پێبازی (یاسرانى)، کە پێبازی ئەھلى حەق و پێبازی کاکەییە. باوھەپیش وایە، کە (سان) کورتکراو (ستان)ى پاشکۆ بى، کە بە واتای (نیشتمان) بى، وەک: کوردستان، لورستان، ئەفغانستان، تورکمانستان. ھتد. ئیستا لە کوردستاندا زۆر خەلک (ت) ستانەکە قووت دەدەن، بۆ نموونە دەلّین: (کورسان، لورسان). ھەندى کەسانیش باوھەریان وایە، کە (یارسان) بە واتای جینزەرگەى ئاشقانى حەق بى. نووسەرێکى یارسانى کە (د. گۆلموړادى موړادى)یە، دەلّی: “ناوى

سەرھەتنامە:

رېيازە ئايىنىيە، تېكراي ژمارەى بەيتەكانى ئەو ھەلبەستە مېژىنەى ۱۱۱۷ بەيتن، كە بە شىۋەزمانى لوپى - گۆرانى - كرمانشاىى و تېكەل بە فارسىي ئىمپۇ نووسراونەتەو.

دانەرى، ياخود نووسەرى ئەم شاكارە مېژووى - ئەدەبىيەى يەككە لە كوردەكانى ئەھلى حەق، كە ناوى (حاجى نىعمەتاللەى جىخۆن ئاواى مۆكرى) يە، (مىرزا بارامى مۆكرى) يە. لە سالى ۱۲۸۸ى كۆچىدا لە دىي (جىخۆن ئاواى) سەر بە شارى (دېنەوەر) ۸، كە لە ناوچەى كرمانشاھانە لەدىكبوو. سالانى تەمەنى لاوى ۋەرزەكارىي لە شارى (كرماش، كرمانشاھان) دا بە خویندىنى ئايىنى بردۆتەسەر، لە سالى ۱۳۱۸ى كۆچى بەدواو لە دىي (جىخۆن ئاوا) چۆتە خەلۆتە و گۆشەگىرىيەو ۋە رووى عىرفان (دەرویشى) ۋە سۆفىگەرىي گرتۆتەبەرۆ دەستى بە نووسىنى بەرھەمەكانى كردو ۋە لە سالى ۱۳۲۸ى كۆچىدا ھەر لە (جىخۆن ئاوا) دا گيانى بە خاك سېڤردراو.

(حاجى نىعمەتاللە) يەكى بوو لە مورىدەكانى (شاھ ئىبراھىمى) ۋە تەرىقەتى لەسەر دەستى (شاھ ھەياسى) ۋەرگرتو ۋە ھەر ۋەكو خۆى لە شاھنامەكەدا، كە لە رېكەوتى ۲۲ى جەمادى ئەوھلى ۱۳۲۸ى كۆچىدا بە يادداشت نووسىويەتى ۋە دەلى: ”مؤلف اين كتاب شاهنامهء حقيقت يا احقاق الحق حين بنده حاج نىعمەتاللە متخلص بە مجرم بن مرحوم مغفور مىرزا بهرام مكرى الاصل دىنور مسكن از طائفةء اهل حقيقت سر سپردهء خاندان اعلىحضرت اقدس شاهنشاه عالميان پناه شاه حياسى ارواحنا فدا بودم.“

جگە لەو، لەگەل مورىدىكى ئەھلى حەقدا بە ناوى (حاجە ۋەھاب) گەشت ۋە گەپانى كردو ۋە لە دوا سالانى ژيانىدا بۆ مەبەستى سەردان لە جىزىارەتەكانى چۆتە لای ئەھلى حەقەكانى (كوردستانى عىراق) ۋە چاوى پېيانكەوتو ۋە ھەر ۋەكو خۆى لە شاھنامەكەيدا دەلى: ”در عالم مراقبه و در حال بى خبرى و مستى روحانى از طرف حق ملقب بە حاج وھاب گرديد. وى در سال اخر حيات خود بقصد زيارت بعتبات شقاقت

ئەمە يەككە لە كەلامەكانى (نامىلكە ئايىنىيەكانى) ئەھلى حەق، كە لە سەدەى حەوت ۋە ھەشتى كۆچىدا نووسراو ۋە ئەم نامىلكەى بىرىتيە لە شەش بەش، كە ئەمانەن: باركە باركە، دورەى حەوتەوانە، كلېم كۆل، دەورەى جىھىلان، دەورەى عابدىن، وردە سەرەنجام. جگە لەم كىتەپە ئەھلى حەق چەند كىتەپكى تىران ھەيە، كە لە نىوان سەدەى دوو تا سىانزە نووسراونەتەو. ۋەك: دەورەى بالۆل، دەورەى شاھ خۆشىن، كەلامى عىل بەگى جاف، كەلامى نەورۆز، كەلامى حەيدەرى. ھتد. ئەم كەلامانەش ھەمووى بە كىشى دە بېرگە ھۆنراونەتەو، بە شىۋەزمانى گۆران نووسراونە تېكەل بە لەكى ۋە لوپى ۋە كوردىي كرمانشاىى ۋە كوردىي مەريوانى ۋە كرمانجىي سەنىي ۋە كەلھوپى.

لە توپى (سەرنام) دا چەند بەشى لە فەلسەفەى ئىشراق ۋە دانايى كۆن ۋە سۆفىگەرىي ئىسلامىش ھەيە، بە دوانزە بېرگەى ھۆنراونەتەو.

شاھنامەى ھەقىقەت، يان ئەھقاقى ھەق ۋە كۆپى كوردى:

يەككە لە شاكارە بە نرخ ۋە دەگمەنەكانى پېرەوھەكانى رېيازى ئەھلى حەق، كە ئىمپۇ بە راستى بە گەنجىنەكى بى ۋىنەى ئەدەب ۋە بىرى ئايىنىي كورد دادەنرئ، بەلام جىي داخە، كە بە دەگمەن خوینەرى كورد، ياخود لىكۆلەرو شارەزاي كورد باسى ئەھلى حەق پېيان بۆ بردى ۋە كەوتىتە بەردەستىان، چونكە تاكو ئىستا بە چاپخانەى كوردىي نەگەيىنراو ۋەكو گەنجىنەى نووسراو ۋە ئىرانى (گەنجىنەء نوشتەء ايرانى) لە چاپخانەى فارسى ۋە فەرەنسيدا لە چاپدراو ۋە بىلاووتەو. بەلام راستى ئەو نازانم، كە تاكو ئىستا كام نووسەر ۋە رۆژنامەنووس لىكۆلەرى كورد لە كارى خۆيدا لەبارەى ئەھلى حەقەو، ياخود لە ھەر بابەتتىكى تردا بىت ۋە دەستى بۆ ئەم شاكارەش پاكىشاو!

بېگومان بە ھاو دەگمەنى ئەم شاھنامەى حەقىقەتە لەو دايە، كە مېژىنەىكى ھۆنراو ۋە گەورە فرەوانى ئەھلى حەق ۋە سەرچاوەىكى مېژووى گەورە ئەم

و باکردان پیروان حقیقت ساکن عراق ملاقات کرد. “
 ئەوەی شایانی باسه، ئەم شاهنامهی حقیقه ته هەر
 وهکو دانه ره که ی دیسان له یادداشتدا نووسیویه تی،
 پیکهاتوه له دوو بهرگ، یاخود چوار بهش. بهشی
 یه که می له بهرگی یه که میدا به ناویشانی (فردوس)
 ه. بهشی دووه می به ناویشانی (رضوان) ه، که
 هه مووی هه لبه سته و ده رباره ی سه رده می پیغه مبه ری
 ئاخزهمانه، بهشی یه که می له بهرگی دووه میدا به
 ناویشانی (خلد) ه، که ده رباره ی به سه رها ته کانی
 (سولتان سوهاک) تا کو غه بیبوونی و هاتنی (شاه
 ئیبراهیم) و هه موو ره مزه کانی ئەهلی حقه، واته
 پیرانی ئەهلی حقه. به لام، جگه له و چوار بهشه، دوو
 بهشی تریش له نیو کتیه که دا هه یه، که یه که میان
 پشه کیی کتیه که یه به هه لبه ست ده رباره ی
 خه لقبوونی ئاده م و هارووت و مارووت و پیغه مبه ره کانی
 پیشین و پیشدادیه کان و که یانییه کان و ئەشکانیه کان و
 ساسانییه کان و دانیانی پیشین و چوار روکنی ئیسلام و
 چینی مه خلوقات و ئیمامه کان. دووه میان، هه ر
 وهکو نیعمت الله مۆکری خۆی ده لێ: “له کۆتایی
 شاهنامه که دا نووسراوه و ناویشانی (نعیم) ه. واته،
 به پێی دانانی به شه کانی دانه ر، چوار بهش له دوو
 بهرگدا و به شیکی کۆتاییش، به لام له چاپه فارسی و
 فه ره نسیه که دا بهشی پشه کییه کی بۆ زیاد کراوه و
 بووه به شهش بهش.

ئەوەی شایانی باسه، له چاپخانه فارسی و
 فه ره نسیه که دا (تهران، قسمت ایران شناسی، انستیتو
 ایران و فرانسه ۱۹۶۶) به دوو بهش، واته دوو کتیب
 له چاپ دراوه، کتیبی یه که م دهقی شاهنامه که یه،
 له گه ل پشه کییه کو یادداشتیکو لیکۆلینه وه، که
 (دکتۆر محمد مۆکری)، به هاوکاریی رۆژه لاتناسی
 فره نس (هینری کۆربین) نووسیویه تی، کتیبی
 دووه میش بهشی دووه می بهرگی یه که م، که له سالی
 ۱۹۷۱ دا چاپکراوه، پێرسته کانی بهشی یه که مه.

هینری کۆربین Henry corbin:

ئەم توێژه ره یه که که له رۆژه لاتناسه جیهانییه کان و
 پسپۆری ئاین و فه لسه فه ی ئێرانی و ئیسلامی، له
 رۆژی چوارده ی نیسانی سالی ۱۹۰۳ ی زاینی له

پاریس له دایکبووه، له خێزانیکی خاوهن بیروباوه ری
 کاتۆلیکدا پهروه رده بووه، بۆیه به کارتی کردنی ئەو
 جوړه پهروه رده ئاینیه چۆته قوناغیکی بالای
 زانسته کانی مه سیحی، به لام له پال ئەوه شدا خه ریکی
 لایه نی فه لسه فه ی و سۆفیگه ری بووه له ئاییندا و له بهر
 ئەوه ی رووی له خویندنی رپیازی ئاینی پڕۆتستانی و
 سه رده می راپه رپین (رینسانس) کردووه، بۆ ئەو
 مه به سته ش چۆته زانکۆی سۆربۆن. له سالی ۱۹۲۶ دا
 به لگه نامه ی بالای له خویندنی فه لسه فه دا وه رگرتووه.
 جگه له مانه، به رده وام خه ریکی خویندنی فه لسه فه ی
 رۆژئاوایی و زمانه کلاسیکه کانی ئەوروپا و عه ره بی و
 فارسی کۆن و نوێ، ته نانه ت زمانی په هله وی و چه ند
 شیوه زمانیکی کوردی بووه.

کۆربین، هه ر له سه ره تاوه فه لسه فه ی دیارده ناسی
 Phenomenology ئیدمۆند هوسرل و فه لسه فه ی
 بوونگه ری philosophy Existents ی مارتین
 هایدیگه ر کاریان تیکردووه و بهر له هه لگی رسانی
 جهنگی جیهانیی دووه م، چه ند به ره مه یکی گه وری
 له ئەلمانیا وه رگرتاوه ته سه ر زمانی فه ره نس،
 له وانه: (دیاردی مه رگناسی) یه که ی هایدیگه رو
 یاسبرزو (میتافیزیک چییه؟) ی هایدیگه ر، که
 ئەم کتیه گه وری ترین هۆ بووه بۆ سه ره له دان و
 بلابوونه وه ی فه لسه فه ی بوونگه ری له فه ره نسدا و
 ته نانه ت ژان پۆل سارته ریش دانی به ودا ناوه، که به
 هۆی خویندنه وه ی ئەو به ره مه وه رگرتاوه و چۆته
 نیو دنیای فه لسه فه ی بوونگه ریه وه.

هه لبه ت (کۆربین) یش خۆی به دیارده ناسی
 زانیوه، به لام له پاش دا هاتنی فه لسه فه ی وجودی
 له فه ره نسا، به لکو له ئەنجامی لیکۆلینه وه ی بیرو
 هۆشی ئاینی و فه لسه فه ی خۆره لاتی نزیک، به
 تاییه تی، که ئەو فه لسه فه ی بوونگه ریه له توپی
 دهقه ئاینی و ئاینزایی و سۆفیگه ریه کانی ناوچه کانی
 ئێران و کوردستاندا دۆزیوه ته وه، یه که مجار له ریگه ی
 مامۆستایه کییه وه، که ئیسلامناسی گه وری فه ره نسیه
 به ناوی (لوی ماسینیۆن L. Massignon) ه، رۆژی
 له کاتی وانه و تنه ودا دانه یه که له کتیبی (حکمه
 الاشراقی) (سوه ره وهردی) ی بۆ خویندنه وه ده داتی.
 له سه ره تای جهنگی جیهانیی دووه مدا، کۆربین

بە مەبەستى لىكۆلېنەۋەى دەستىنوسەكانى سۈھرەۋەردى دەستىنوسىتر، رووى لە ۋلاتى ئىران كىردوۋە، ئىتر لەبەر پەرەسەندى ئاگرى جەنگ، كۆربىن نەيتوانىۋە بگەپىتەۋە بۇ فەرەنساۋ بۇ ماۋەى شەش سال، واتە تا كۆتايى ھاتنى جەنگ لە ئىران ماۋەتەۋە، ئەۋ ماۋە درىژەش ھەلىكى باشى بۇ رەخساندوۋە، كە بتوانى بە باشى ۋە وردى لە ھەموو بەرھەمەكانى سۈھرەۋەردى ۋۆر لە داناۋ زاناىانى ترى ئىسلام بگۆلېتەۋە لە سالى ۱۹۴۵دا ھەموو بەرھەمە دەستىنوسەكانى سۈھرەۋەردى لە چاپ دراۋە.

لە سالى ۱۹۴۶يشدا لە لاىەن ۋەزارەتى دەرەۋەى فەرەنسا (كۆپايىن) كراۋە بە سەرۋكى بەشى ئىرانئاسى لە دەرگى ئىرانىۋ فەرەنسىدا لە تاران ۋە ماۋەىدا تۋانىۋەتى زنجىرەيەك نامىلكە ۋە دقو دەستىنوس بە چاپ بگەيەنئو بىلاۋيانىكەتەۋە، بە ناۋى (زنجىرەى كۆمەلە كىتېبى ئىرانى Iranienne bibliotheque). (كۆپايىن) ھەر ۋەكو خۆى دەلى: ”سۈھرەۋەردى دەستى گرتوۋە گەياندوۋىەتە ئىران ۋە خستىۋىەتە نىۋ دەرئى قوۋل ۋەرىنى بىرو فەلسەفەى سۆفىگەرى خۆرەلاتى، كە لە كۆپى زانستى ۋە دەبىي ۋەروپادا نەناسراۋە.

ھەلبەت گىنگى لىكۆلېنەۋەكانى (كۆپايىن) تەنھا لەۋەدا نەبوۋە، كە لاىەنەكانى بىرو ھۆشى ئايىنى ۋە فەلسەفەى مەزھەب سۆفىگەرى گرتۆتەبەر، بەلكو لەۋەدا بوۋە، كە پىش سەردەمەكانى ئىسلامىشى گرتۆتەۋە ۋۆر لاىەنى فەلسەفەى، مېژوۋى ۋە دەبىي مىللەتانى ئىران، بە تايبەت فارس ۋە كوردى لە رووى ئايىن ۋە فەلسەفە كۆن ۋە نۆيەكانىيەۋە دەرختوۋە، چەند گوتارى نووسىۋە، ياخود ۋەرگىراۋە بۇ زمانى فەرەنسى دەربارەى سرودناسى (مانەۋى) ۋە پەندنامەكانى (مارىفەتەكانى) زەردەشت ۋە ئايىنى (مەزەك) ۋە رىيازى (ئىسماعىلى) ۋە شىعە ۋە ەلى ئىلاھى ۋە ھەلى ھەق.

ئەۋەى لەم لىدوانەدا ئىمە بە لامانەۋە ۋۆر گىنگە ئەۋەى، كە (كۆربىن) بابەخى ۋۆرى بە پىيازى ئايىنى ئەھلى ھەق داۋە لە زمان ۋە نووسىنى شىۋەزمانى گۆرانى، كرمانشانى، لوپ لە باكورى كوردستان،

بە تايبەت لە ناۋچەكانى بەختيارى ۋە پىشتكۆۋ نىۋ خىلەكانى كەلھورپو لەكو لوپ، ئەندامىكى كارا بوۋە بۇ ھارىكارىكردن لەگەل (دكتور محمد موكرى) مامۇستاي زانكۆى تاران ۋە سۆپۇن لە زمانئاسىدا بۇ لىكۆلېنەۋە بە چاپگەياندنى دەقى شاكارى گىنگى ئەھلى ھەق، كە (شاھنامەى ھەقىقەت) ھەكەيە.

لە كۆتايى ئەم لىدوانەدا بە پىۋىستىم زانى خوينەرى كورد ئاگادار بى سەبارەت بە سەرنووسىنى ئەۋ وتارانەى بە زمانى بىگەنە لەسەر ئەھلى ھەق ۋە چەند بابەتلىكى ترى مېژوۋى، زمانەۋانى، ئايىنى ۋە دابونەرىتى كورد نووسراۋن ۋە پىشەكىي (شاھنامەى ھەقىقەت) ھەكەدا ئامازەيان بۇ كرۋن، كە ئەمانەى لاي خوارەۋەن:

۱- پەنجاۋ دوۋ ۋەشى شىخ ئەمىر بە دىالىكتى گۆرانى: ۋەرگىرانى دەقى ئەم وتارە بۇ زمانى فەرەنسى بە لىكۆلېنەۋە پەراۋىزەۋە لەگەل پىشەكىيەكدا دەربارەى روانگە فەلسەفەيەكانى ئەھلى ھەق. ”گۆفارى ئاسىيى، پارىس، سالى ۱۹۵۶. لاپەرە ۳۹۱ تا لاپەرە ۴۲۲.

۲- ئاۋوھەۋاى كوردستان: دەربارەى جوگرافىاۋ ئەفسانەكانى دىالىكتەكانى زمانى كوردىيە لە كوردستان، گۆفارى ئاسىيى. پارىس، ۱۹۵۹. لاپەرە ۴۷۲ تا لاپەرە ۵۰۵.

۳- باسى جلو بەرگ ۋە روالەت ۋە رووخسار لە لاي ئەھلى ھەق؛ دەقى ۋەتوۋىژ لە بىست ۋە چوارەمىن كۆنگرەى خۆرەلاتناسان، كە لە سالى ۱۹۵۷ لە شارى ميونيخ لە ئەلمانىا بەستراۋە، كۆمەلە ۋە تارو راپۇرتى زانستى كۆنگرەى ويسپان ۱۹۵۹. لاپەرە ۴۹۶ تا لاپەرە ۴۹۹.

۴- خەۋنى باطنى ۋە لىكدانەۋەيان لە لاي كوردەكانى ئەھلى ھەق لە ئىراندا: كۆمەلەى منابع شرقى، ژمارە ۲، كۆمەلە ۋە تارىكە دەربارەى خەۋن ۋە لىكدانەۋەى خەۋن. پارىس، ۱۹۵۹. لاپەرە ۱۹۱ تا لاپەرە ۲۰۵.

۵- گەۋەر ۋە دوپ لە ئەدەبىياتى فارس ۋە فۆلكلورى ئىران ۋە ئەفسانەكانى تايبەت بە كوردەكانى ئەھلى ھەق: گۆفارى ئاسىيى، پارىس، ۱۹۶۰. لاپەرە ۴۶۳ تا لاپەرە ۴۸۱.

۶- مۇسقىاۋ سۆفىگەرى: ئىنسكلۇپىدىي مۇسقىا.

له یه کیتی سۆقیه تدا: راپۆرتی زانستی له گه‌ل ئیندیکسی کتێبه چاپکراوه‌کان. گۆڤاری ئەتئوگرافی، پارێس ۱۹۶۳. لاپه‌ره ۷۱ تا ۱۰۵.

۱۵- صیادی ئیلاهی و شاهبازی ئەزەلی: سەردەمی دامیاری. دەقی گۆرانی له‌گه‌ل وەرگی‌پران و لیکدانه‌وه‌و لیکۆلینه‌وه‌و دەرپاره‌ی (صیدی عیرفانی) و (زمانی دروی) له‌گه‌ل نووسینه‌کانی زمانه‌وانی. ویسپادن، ئەلمانیا خۆرئاوا.

۱۶- رازو نه‌ینیه‌کانی دەرپیشه‌یه‌تی له‌گه‌ل کورددا: له‌گه‌ل وەرگی‌پران نووسینه‌کانی دەرپاره‌ی (ئایینی حه‌قیقه‌ت) ی حاجی نور عه‌لی شاه‌ی ئیلاهی و لیکدانه‌وه‌کانی. پارێس ۱۹۶۵-۱۹۶۶. لاپه‌ره ۲۴۲.

۱۷- (په‌رسته‌نه‌ راسته‌قیه‌نه‌کان له‌ کوردستاندا)، له‌ نووسینی: ئیفاثوف، له‌نده‌ن، ۱۹۵۳.

سه‌ره‌پاوه‌کان:

۱- موکری، د. محمد: شاهنامه حقیقت (تاریخ منظوم بزرگان اهل حق): اثر حاج نعمة‌الله جیحون ابادی مکر، متخلص به مجرم، بخش اول، متن شاهنامه، تهران، قسمت ایرانشناسی، انستیتو ایران و فرانسه، ۱۹۶۶م، دانشگاه پارێس.

۲- نصر، سید حسین: جشن نامه، هنری کرین، تهران، ۱۹۷۷.

۳- زکی بگ، محمد امین: خلاصة تاریخ الكرد وکردستان (من اقدم العصور التاريخية حتى الان)، ترجمة: محمد علي عوني. ط ۲، سنة ۱۹۶۱. ج ۱.

۴- گۆڤاری هیوا. ژماره ۶، ثاب‌ی سالی ۱۹۸۷، پارێس. لاپه‌ره ۵۷.

په‌راویزه‌کان:

۱- احامۆستا (جه‌میل رۆژیه‌یانی) له‌ وتاریکیدا، که له‌ سالی ۱۹۵۷ دا دەرپاره‌ی میژووی کۆن و نوێ مەندەلی نووسیویه‌تی و به‌شیک‌ی بۆ کاکه‌یه‌یه‌کانی ئەو ناوچه‌یه‌ ته‌رخانه‌کردوه‌، ده‌لی: ”ئه‌ه‌لی حه‌ق سه‌ر به‌ ئایینی کۆنی کورد (دیوپه‌رستی) ن. له‌مه‌شدا له‌گه‌ل یه‌زیدی و میله‌تانی هندۆ - ئەوروپیدا هاو‌دینن. وشه‌ی دیو بووه‌ به‌ دیواو دیۆس، دوابی له‌ لای کاکه‌یه‌یه‌کاندا بووه‌ به‌ داوو له‌ لای یه‌زیدییه‌کان بووه‌ به‌ تاووس.“ له‌ شوێنیک‌ی تر دا ده‌لی: ”سه‌ر به‌ ئایینی کوردی

پاریس، به‌رگی سی‌یه‌م، ۱۹۶۱.

۷- ئۆج‌اخ‌ی کورد: (گ‌ری پیرۆزو په‌رستگ‌ای سه‌ره‌تایی، کوانووی ئاگ‌ری سه‌ره‌تایی، جیگ‌ای ئاگ‌ردان، خانه‌ی ئۆج‌اخ، پاشماوه‌ی ئاگ‌ر، به‌رده‌وامی خیزان، هیز‌ی ئەفسوونی و خۆله‌میش‌ی ئۆج‌اخ، ده‌سه‌لاتگ‌ه‌ی خانه‌دان، ستارگ‌ه‌ی گ‌زینی، خانووی لادیک‌ان، که‌له‌ی خیزانی). گۆڤاری ئەتئوگرافی، پارێس، ۱۹۶۱. لاپه‌ره ۷۹.

۸- دابونه‌ریتی شای‌ی و ژنه‌پ‌نان له‌ لای کورد: یادداشته‌کانی مرۆف‌ناسی و باسی کۆمه‌ل‌ناسی. گۆڤاری ئەتئوگرافی، پارێس. ۱۹۶۲.

۹- (رازو نه‌ینیه‌یه‌کان مه‌درک‌ینه‌) و (به‌رده‌په‌ش) له‌ ئێراندا: دەرپاره‌ی ریبازو مه‌زه‌به‌ی ئایینی لورپه‌کان و کورده‌کانی ئەه‌لی حه‌ق. (ده‌وره‌ی وزاور) له‌ ده‌قه کۆنه‌کانی گۆرانیی ئەه‌لی حه‌ق، له‌گه‌ل لیکۆلینه‌وه‌و لیکدانه‌وه‌ی زمانه‌وانی. گۆڤاری ئاسیایی، پارێس، ۱۹۶۲. لاپه‌ره ۳۶۹ تا ۴۳۳.

۱۰- (چوارشه‌مه‌ سووری) و که‌شو دابونه‌ریتی ئەفسوونی و مه‌زه‌به‌ی له‌ ئێراندا: کۆمه‌ل‌ی وتار. هنری ماسه‌. تاران، زانکۆی تاران، ۱۹۶۳، لاپه‌ره ۲۲۸ تا ۳۰۲.

۱۱- مه‌سه‌له‌ی خولق‌ان له‌ لای کورده‌کانی ئەه‌لی حه‌ق: ده‌قی وتووێژ له‌ بیست و پینجه‌مین کۆنگ‌ره‌ی خۆره‌لات‌ناسی، که له‌ سی‌یه‌مه‌ری سالی ۱۹۶۰ دا له‌ شار‌ی مۆسکۆ به‌ستراوه‌. به‌رگی دووه‌م، کۆمه‌له‌ وتارو راپۆرتی زانستی بیست و پینجه‌مین کۆنگ‌ره‌ی خۆره‌لات‌ناسان له‌ مۆسکۆ سالی ۱۹۶۳. لاپه‌ره ۱۵۹ تا ۱۶۸.

۱۲- لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک دەرپاره‌ی یه‌ک‌ئ له‌ به‌لگه‌ میژوویییه‌کانی کوردستان له‌ سه‌ده‌ی ده‌یه‌می کۆچیدا: قه‌باله‌ی ئەنزه‌له‌، له‌گه‌ل نووسینه‌ مرۆف‌ناسی و میژوویییه‌کان. گۆڤاری ئاسیایی، پارێس، ۱۹۶۳. لاپه‌ره ۲۲۹ تا ۲۵۶.

۱۳- ئەرمه‌نستان له‌ فۆلکلۆری کورداندا: گۆڤاری توێژینه‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌ زمان و میژووی ئەرمه‌نه‌کان. خولی دووه‌م، به‌رگی یه‌که‌م، پارێس، ۱۹۶۴. لاپه‌ره ۳۲۷ تا ۳۷۶.

۱۴- کوردیۆلۆج‌ی و فی‌ربوونی زمانی کوردی

(دیۆیسنا)یەو دوایی سووککراوەی دیواس لە لای یەزیدیەکان بوو بە تاووسو لە لای کاکەییەکان بوو بە داوود. "بەلام هەر لە وتارەیدا مامۆستا رۆژبەیانێ پەیدابووێ ئێم رێبازە ئایینیەکی گێڕاوەتەو پێش سەردەمی دەیه می کۆچی. بۆ ئەمەش دەلێ: "کە مەسعود ناوی کاکاهێ هێناو. "بێگومان ئێم رایە لەگەڵ رایەکی پێشوو دا زۆر جیاوازی بۆ ئاماژەکردنی سەردەمی پەیدابووێ رێبازی ئەهلی حەق. (محمد جميل الروثياني، بندنيجين (مندلي) في التاريخ قديما وحديثا). گۆفاری کۆری زانیاری عێراق، دەستە ی کورد، بەرگی ۲۷ بەغدا، ۱۹۸۰. لاپەرە ۴۲۴. هەر وەها بڕوانە گۆفاری هیوا، همارە ۶، پاریس، ئابی ۱۹۸۷.

۲- مەگۆس: مزیدیستان، مزداپرستان، پێرەوکارانی ئایینی زەرەدەشت.

۳- ئۆجاخ: راستتەرە لە ئاتەشگەدە بۆ زمانی کوردی لەبەر ئەوەی وشە ئاتەشگەدە سەرچاوەکە ی فارسییە، بەلام ئۆجاخ سەرچاوەکە ی کوردییە.

۴- پێی نامەکانی سەرەنجام، سولتان سوهاک لە ساڵی ۶۷۵ ی کۆچی لە گوندی بەرنجە ی سەر بە قەزای هەلەبجە لە شاری سلێمانی لەدایکبوو. کۆری شیخ عیسا ی بابا عەلی هەمەدانی بوو. دایکی ناوی خاتوون دایراک رمزیار بوو. سولتان سوهاک لە پاش مردنی باوکی ناکۆکی کەوتۆتە نێوان خۆی و براکانییەو، بۆیە سەری خۆی هەلگرتوو و چوو بۆ گوندی شیخان لە ناوچە ی هۆرامان. لەوێ ژایانی خەلۆت و گۆشەگیری بوو، رێبازی (یارسانی) ی نوێکردۆتەو. مۆریدانی ئەهلی حەق لە کوێو هاتبن ئێم پێشوازیی لێکردوون. مۆریدەکانی زۆر بوون. لە چین و لە هیندستان و بوخارا و هەریمەکانی ئێران و گەشتوونەتە لای.

سولتان ئیسمحاق مۆریدەکانی بەش کردوو بۆ پانزە پلە: هەر پلە یەک ناویکی لێناو: (حەوت تەن، حەوت وانە، یاران قۆل تاس، حەوت ئەردەبیر، حەوت خەلفە، حەوت خادم، حەوت حەوتەوان، چل جیهان تەن، نودونەبیر شاھۆ، شەست و شەش غولام کەمەر زێرین، هەزارو یەک بەندە ی خواجە مانند، بیۆر هەزار بەندە، بەندە ی بێ شومار). دەگوترێ تەیموری گورگانی (۷۷۱ - ۸۰۷ ی کۆچی) یەکی بوو لە مۆریدەکانی. هەندێ لە مەلایانی شارەزور، کە لە سەردەمی سەدە ی حەوت و هەشتی کۆچیدا ژیاون، لە هەندێ چامەیاندا دەریانخستوو، کە سولتان سوهاک زمان و ئەدەبی عەرەبیی لەسەر دەستی مەلا ئەلیاسی شارەزوری خوێندوو. زانستی ئایینی خوێندوو، پاشان رووی لە سۆفیگەری کردوو. گەشتی بۆ شارەکانی

کوردستان و عێراق کردوو، پاشان رووی کردۆتە شارەکانی میسرو شام. جاریکیش حەجی کردوو. بوو بە یەکی لە ناوادرترین زانیانی ئایینی و خەتیبی سەردەمی خۆی. بوو بە مامۆستای بڵندی زمان و ئەدەبو ئایین. دەگوترێ کتێبیکی لەسەر تەفسیری قورئان داناو. پاشان گەراوەتەو بۆ گوندی شیخان و لەوێ لە ساڵی ۷۹۸ ی کۆچی کۆچی دوایی کردوو و تەرمی بە گۆرستان سپێردراو.

۵- قەرە قۆینلو ۱۳۷۸- ۱۴۶۸، ئاق قۆینلو ۱۳۷۸- ۱۵۰۲، تاریخ الدول والامارات الكردية في العهد الاسلامي، الجزء الثاني لخالصة تاريخ الكرد وكرستان. العلامة امين زكي بك. ترجمة الى العربية: محمد علي عوني. ۱۹۴۵. المقدمة طبعة برلين الغربية. سنة ۱۹۸۶ للدكتور كمال فؤاد.

۶- (گۆران) لە راستیدا ئێو شیوە زمانە ی، کە عەشیرەتێ بە ناوی (گۆران) قەسیان پێکردوو. مەلەبەندی ژایانی لە سنو لە کرمانشان بوو. ئێم ناو بەلۆبۆتەو تا ئێو رادەیه ی نراو لە شیعی ئایینی و میللی کوردیش، یان ئێو شیعرانە ی بە مۆسیقا و گوتراون، کە لە دە برگە پێکھاتوون. بۆیە بوون بە گۆرانی، واتە سەر بە گۆران. دوایی گۆرانی بوو بە وشە یەک بۆ هەموو جۆرە ئاوازی کوردییەکان.

۷- رەنگە کۆنترین دەقی شیوە زمانی گۆرانی مەسنەوییاتە سۆفیگەرەکانی (مەلای پەڕیشان) بێ. پەڕیشاننامە. بە پێی هەندێ بەلگە و سەرچاوە ی مێژویی، مەلای پەڕیشان لە کۆتاییهکانی سەدە ی چوارەمەدا ژیاو. د. کەمال فوئاد دەلێ: "ئێم زاتە لە کۆتاییهکانی سەردەمی سەفەویدا، سەردەمی شانزەهەم، ژیاو، کە بۆ ئێو مێژوو پەنای بردۆتە بەر ناوەرۆکی هەلبەستەکانی پەڕیشاننامە. هەمان سەرچاوە ی پێشوو.

۸- شار ی دینەوەر لە ماوہی سالانی ۹۵۰ تا کو ۱۰۹۵ پایتەختی دەوڵەتی حەسنەوی برزیکانی بوو، کە فرمانرەوایی بەشی خۆرەلاتی کوردستان کردوو. لە نەهاوێندەو تا کو شارەزور، کە ئیمپۆش شوێنەواری ئێو شارە ماوہتەو بە ۴۰ کم لە خوارووی خۆرئاوای شاری سنەدا ی. هەمان سەرچاوە ی پێشوو.